

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5712/2021
17.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., које заступа пуномоћник Гордана Стевановић, адвокат у ..., против тужене ДД из ..., коју заступа пуномоћник Радослав Ивановић, адвокат у ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7055/20 од 21.01.2021. године, у седници већа одржаној 17.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7055/20 од 21.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 5587/16 од 13.11.2018. године, која је исправљена решењем од 21.07.2020. године, утврђено је да је удео покојног ЂЂ у стицању заједничке имовине 1/2 на катастарској парцели број .., њива, површине 40 ари, уписана у зкњ. ул. бр. .. КО ... и обавезана је тужена да тужиоцима на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 188.725,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7055/20 од 21.01.2021. године одбијена је жалба тужене, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев је усвојен применом чланова 171. става 1, 176. става 2. и 180. става 2. Породичног закона с обзиром на то да је предметна парцела стечена у току брака пок. ЂЂ и тужене, а тужена није доказала да је парцела купљена средствима које је она добила на поклон од оца. О захтеву тужилаца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за утврђење поднета је 26.12.2012. године, а побијана другостепена пресуда донета је 21.01.2021. године. Вредност предмета спора износи 900.000,00 динара што је по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе противвредност износа од 7.969 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић